

«Дитиноньку мені носить...» (1964)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Дитиноньку мені носить,
Тихо плаче в ночі.
Білий ранок рушник носить,
Витирає очі.

Витирає і не каже,
Що сказати має.
Де присяде, де приляже,
Очі витирає.

Ходять ночі без словечка,
І дні не говорять.
Виллялися з відеречка
Із водою й зорі.

Срібні кроки осокоору
Стихли біля тину.
Рости, рости, сину, вгору,
Виростай, мій сину.

1964

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/dytynonku_meni_nosyt